

Wycofanie ostatniego Vikinga

#Marynarka wojenna 3 lutego 2009

Lotnictwo US Navy wycofało ostatni z samolotów pokładowych Lockheed Martin S-3B Viking. Pierwsze maszyny tego typu, trafiły na pokłady lotniskowców w 1974.

Od czasu wprowadzenia do linii Vikingi wylatały 1,7 mln h, służąc w 18 eskadrach lotnic

Ceremonia wycofania z aktywnej służby ostatniego Vikinga odbyła się w piątek, w Naval Air Stadion w Jacksonville.

Rzów tej konstrukcji rozpoczął się w sierpniu 1969. Oblot odbył się 21 stycznia 1972, a pierwsze samoloty wersji A trafiły do służby prawie dokładnie 2 lata później. Do 1978 wyprodukowano łącznie 187 samolotów, w tym 9 prototypów. W następnej dekadzie powstała wersja B, do której przebudowano 119 maszyn.

Pierwotnie ich głównym zadaniem było wykrywanie i zwalczanie okrętów podwodnych. Jednak w latach 1990. najpierw przystosowano je do atakowania okrętów nawodnych (przez wyposażenie w pociski AGM-84 Harpoon), a pod koniec dekady zdecydowano się na całkowite pozbawienie zdolności ZOP, na korzyść całego spektrum innych misji, od zadań patrolowych, przez zwalczanie celów powierzchniowych, w tym lądowych, oznaczanie celów, rozpoznanie radioelektroniczne, po tankowanie powietrzne. Kilka samolotów zostało nawet przebudowanych na wersję transportową, zdolną do przewozu prawie 1 t ładunku.

W służbie pozostaną przez dłuższy czas prawdopodobnie 4 S-3B, wykorzystywane obecnie przez NASA Glenn Research Center pod Cleveland, do testów antyoblodzeniowych. W przyszłości mają spełniać zadania pomocnicze w Naval Air Warfare Center Weapons Division w Point Mogo.

Od czasu wprowadzenia do linii Vikingi wylatały 1,7 mln h, służąc w 18 eskadrach lotnictwa morskiego / Zdjęcie: US Navy

Ceremonia wycofania z aktywnej służby ostatniego Vikinga odbyła się w piątek, w Naval Air Station w Jacksonville.

Rozwój tej konstrukcji rozpoczął się w sierpniu 1969. Oblot odbył się 21 stycznia 1972, a pierwsze samoloty wersji A trafiły do służby prawie dokładnie 2 lata później. Do 1978 wyprodukowano łącznie 187 samolotów, w tym 9 prototypów. W następnej dekadzie powstała wersja B, do której przebudowano 119 maszyn.

Pierwotnie ich głównym zadaniem było wykrywanie i zwalczanie okrętów podwodnych. Jednak w latach 1990. najpierw przystosowano je do atakowania okrętów nawodnych (przez wyposażenie w pociski AGM-84 Harpoon), a pod koniec dekady zdecydowano się na całkowite pozbawienie zdolności ZOP, na korzyść całego spektrum innych misji, od zadań patrolowych, przez zwalczanie celów powierzchniowych, w tym lądowych, oznaczanie celów, rozpoznawanie radioelektroniczne, po tankowanie powietrzne. Kilka samolotów zostało nawet przebudowanych na wersję transportową, zdolną do przewozu prawie 1 t ładunku.

W służbie pozostaną przez dłuższy czas prawdopodobnie 4 S-3B, wykorzystywane obecnie przez NASA Glenn Research Center pod Cleveland, do testów antyoblodzeniowych. W przyszłości mają spełniać zadania pomocnicze w Naval Air Warfare Center Weapons Division w Point Mugu.